U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Jana Passera a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **M. K.**, zastoupeného JUDr. Martinem Buriánem, advokátem se sídlem Veselá 164/14, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 2. 2015, čj. MPSV-UM/1023/15/4S-VYK, sp. zn. SZ/63/2015/4S-VYK, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 11. 5. 2015, čj. 22 A 15/2015 - 18,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce se žalobou podanou u Krajského soudu v Brně domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného. Spolu s podáním žaloby požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce.

[2] Krajský soud usnesením označeným v záhlaví ustanovil žalobci zástupcem JUDr. Františka Sochora, advokáta se sídlem Jihlavská brána 1/10, Třebíč.

[3] Žalobce (stěžovatel) napadl usnesení krajského soudu kasační stížností.

[4] Ustanovený zástupce současně požádal krajský soud o zproštění funkce zástupce pro konfliktní jednání stěžovatele a nedostatek vzájemného pochopení.

[5] Krajský soud proto usnesením ze dne 18. 6. 2015, čj. 22 A 15/2015 - 30, zrušil své usnesení ze dne 11. 5. 2015 a ustanovil stěžovateli zástupcem JUDr. Martina Buriána. Dalším usnesením z téhož dne, čj. 22 A 15/2015 - 31, vyzval stěžovatele k odstranění vad kasační stížnosti.

[6] Nejvyšší správní soud se zabýval nejprve podmínkami řízení o kasační stížnosti a shledal, že nebyly splněny, neboť kasační stížnost byla podána opožděně.

[7] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení napadeného rozhodnutí. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u Nejvyššího správního soudu, lhůta je však zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené

rozhodnutí vydal. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit.

[8] Nejvyšší správní soud doručení usnesení krajského soudu stěžovateli ověřil v soudním spise krajského soudu. Z obsahu soudního spisu vyplynulo, že napadené usnesení krajského soudu ze dne 11. 5. 2015 bylo stěžovateli doručováno poštou do vlastních rukou. Protože stěžovatel nebyl zastižen, byla zásilka dne 21. 5. 2015 uložena a připravena k vyzvednutí u provozovatele poštovních služeb. Stěžovatel si zásilku vyzvedl dne 2. 6. 2015, což stvrdil svým podpisem na doručence. Zásilku tedy vyzvedl po uplynutí desetidenní lhůty dle § 49 odst. 4 o. s. ř. Písemnost se proto považuje za doručenou v pondělí 1. 6. 2015.

[9] Stěžovatel mohl podat kasační stížnost do dvou týdnů od doručení napadeného usnesení, tj. nejpozději dne 15. 6. 2015. Stěžovatel však kasační stížnost zaslal prostým e-mailem dne 17. 6. 2015. Ze spisu krajského soudu nevyplývá, že by stěžovatel své podání potvrdil písemným podáním v třídenní lhůtě dle § 37 odst. 2 s. ř. s. Krajský soud však svůj soudní spis předal Nejvyššímu správnímu soudu již 18. 6. 2015, nevyčkal tedy potvrzení podání stěžovatelem. Protože je ze spisu zřejmé, že kasační stížnost je opožděná, Nejvyšší správní soud již nevyzýval krajský soud k předložení případných písemností došlých po předložení spisu.

[10] Kasační stížnost byla podána po uplynutí lhůty stanovené v § 106 odst. 2 s. ř. s. Nejvyšší správní soud ji proto odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.

[11] Nejvyšší správní soud nemohl přihlížet k tomu, že krajský soud výrokem I. usnesení ze dne 18. 6. 2015 zrušil usnesení napadené kasační stížností. Nejvyšší správní soud již vyslovil, že usnesení o ustanovení zástupce není usnesením, jímž se toliko upravuje vedení řízení (srov. rozsudek čj. 3 Azs 187/2005 - 52). Proto byl krajský soud svým usnesením o ustanovení zástupce vázán podle § 55 odst. 2 s. ř. s. a nemohl své vlastní usnesení zrušit. Podle § 20 odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, může advokát požádat o zrušení ustanovení zástupcem. Uvedené ustanovení však soudu nedává pravomoc zrušit celé usnesení o ustanovení zástupce, soud může pouze konkrétního zástupce zprostit povinnosti zastupovat v konkrétní věci. Krajský soud k tomu, aby rozhodl výrokem I., neměl pravomoc. Usnesení ze dne 18. 6. 2015 není napadeno kasační stížností, Nejvyšší správní soud nemůže v tomto řízení zrušit výrok I. uvedeného usnesení. Pro nedostatek pravomoci krajského soudu však Nejvyšší správní soud k výroku I. nepřihlížel.

[12] Z obsahu spisu krajského soudu je přitom zřejmé, že krajský soud zamýšlel zrušit ustanovení původně ustanoveného advokáta a ustanovit advokáta nového. Proto v tomto řízení považuje Nejvyšší správní soud stěžovatele za zastoupeného advokátem JUDr. Martinem Buriánem.

[13] Nejvyšší správní soud také upozorňuje, že zákonem č. 303/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, byl zrušen § 108 s. ř. s. Podle § 106 odst. 5 s. ř. s. krajský soud předá kasační stížnost Nejvyššímu správnímu soudu, aniž by odstraňoval její vady.

[14] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 3. srpna 2015

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu